

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Commentarius in 8 Arist. de physica auscultatione libros - Cod. Ettenheim-Münster 271

[S.l.], [18. Jahrh.]

Qvaestio 5ta

[urn:nbn:de:bsz:31-129411](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-129411)

QVAESTIO SVA. DE causa forma li

Nota huius In hac quaeritur quid sit causa formalis. patet
quaestiois qua intelligitur, ac ratio cauendi. Tertio
quintuplici quaeritur necne ad cauendum
Divisionem. quae formalitas. Quinto, quae alia sunt.

ARTICVLVS I. de quidditate ratio ne cauendi, et con ditionibus cau sa formalis

Causa formalis substantialis, siue in specie
accepta iam supra definita et explicata
lib. 1. q. 3. a. 1. conc. 2. in generali
ut tam substantiali, quam accidentali
quae formalis, siue de huius, causa formalis est, quae
intra completum esse ratio, cum de primo in
tra, et cluduntur causa exterior, huius et est.

Nota causa
in generalibus.
siue, causa
formalis a,
intra completum
gloriam ratio.

sicent, par partem complet, excludit ma. 339.
hac n. licet etiam intra ca. sil, saltan
effui primario, siua composito n. h. e.
pars completans, ac perficiens componem
sed inchoare quasi, tum q. ad adicem
produci nam praesupponit, tum etiam
q. ma. r. ad sua totalitate et q. i. ad s.
saria n. pot. aliq. ultimati q. h. tu.
are q. d. i. complare. Contra n. s. a.
per m. um complementi dat. a. rei ac gesti.
il, et substantiali q. d. m. tanq. pars essentiali,
compositi naturalis partit. detinendo ad certam
speciem completam, nam licet totum saltan
no. no. g. p. i. a. n. d. i. sit distinctum a partib.
unitis cum totum totalitas dicat integritatem
ac totalitatem, q. ex r. o. m. o. g. e. i. p. i. a. n. d. i.
resultat, q. ex partib. unitis, adu. o. p. i. t. i.
est id, q. d. toti dat. a. m. i. a. m. i. n. t. e. g. r. a. t. e. a. t.
completi ultimò sit ipsa r. a. o. t. o. t. i. q. siua
ipsamat. totalitas, et s. o. a. cum toto s. o. a. l. i.
tas comparata sit pars materialis, q. t. o. illa
ipsa collata cum sua comparata, hoc e. cum
ma. h. e. l. se ut acty et partitio ipsu. m. p. i.
compositum, et dictum e. ad certam speciem

Nota exclu.
si: ca. ad
extrinsecas
ut finis, et
adificians.

340.

Determinat, sic aliam rāe totū q̄ uenit illi
rāe sōla, et complamanti uoluntati

Conclio

Quodnam illud: caā sōla ē ipsa entitas sōla, et
 principium, quā se se totam mād ual com
 uo rāe caā
 caā sōla: posito exhibere, illud q̄ ad certam sp̄m
 determinat potē, ad q̄ n̄ indiget di
 facultate, ual potē dōctōrū a se ipsa
 sōd per se ipsam ē essentialiter apta, ad
 caāliem exercendam, sicut in māa p̄ia
 cipium, siua rāe caādi fundamentalis
 n̄ distinguit ab entitē māa, cum potē
 ceptiua per quam caā, n̄ sit proprie
 tas eius, sed ipsamet essentialiter. probat
 gelio, si rāe caādi n̄ ēat ipsa entitas
 sōla necis foret aliq̄ superadditum
 accidens proprium, ual q̄tingens, atq̄
 hoc dicit n̄ potē, si n̄ accidens ēat
 segrat aliq̄ accidens in uolui in com,
 posito physico subiecto essentialiter q̄
 diu n̄ potē, sic n̄ compositum physico
 ē aliud n̄ ēat ens per se, sed q̄ accidens. sōd
 aptitudinē
 actuum. q̄ rāe caādi nil ē aliud, quā aptitō
 ad actuum, siua habitus caādi
 se se, et determinandi ad sp̄m, sed talis

Nota rāe
 caādi nihil
 ē aliud n̄
 aptitudinē
 actuum.

aptitudo est ipsa entitas, et essentia sola, non
 ois actus solus est entitas aptus ad actum.
 dum, et detrahendum, sic n. d. definit.
 Quares, quoniam ad eam solam
 spectant, et inprimis suam substantialiter
 et accedentem. Sto revocant ab Acta
 hic partium integritatem unio, et indi-
 visibilia coguntur in genere, itam verbis
 genitio in enuntiationibus, nota illationis
 in syllogismo dicitur ratio generis.
Conclio sta, quod ad causalitatem huius
 causae exercendam praeter existitiam, quae
 propter ad ipsam causam cadendi, ut etiam in
 causa materiali, vel iuxta aliam suam ad es.
 Si sola revocanda est, tunc suar. d. 10.
 s. 6. n. 2. est potissima ratio praesentia
 sive intima conjunctionis entitatis solae
 cum entitate materiali, ratio est, quia illi in-
 gressi, quomodo sola substantialiter loco distans
 a corpore componat substantiam personam
 aut quomodo perfectam uniam, et si tunc quae
 super se casualiter, nisi sint indistantes, et
 quae generata intima per entitatem.
 Dicitur, hanc praesentiam esse ipsam causam
 in solam, sive uniam materiae cum sola.

Nota oam
 actum solam,
 lam in as,
 santialitas
 aptum a
 actuandum.
 Quares, quae
 nam ad eam
 solam spec-
 tant.
 Respondet.

Quares, quae
 propter ad causam,
 tam huius solae
 causae exercendam.

Obiectio.
 Responsio.

342 N. nam potest gratia sua esse intima
 Nota gratia. cum corpore, sine unione huius aut corpo-
 hanc forma esse intrinseca, patet ex eo, quod demonstretur
 esse intrinseca, patet ex eo, quod demonstretur
 cum corpore, huiusmodi, itam autem rationalis separata
 sine unione mortem, possit deinde corpus suum in
 huius autem com. positione. iura, illudque penetrare, sicut murus, vel
 ianuam penetrat, vel si ex purgatorio
 radicat, immensam partem orbis transi-
 saxa, mineralia etc. et presentissime
 se sa. illis exhibere, absque unione huius.
 Nota est dispositio accommodata ex parte
 materiae, quam necesse fore subtilitate regit
 ut actum suum formalem gratia possit
 de cursu ad causalem tam huius, quam
 efficientis ac materialis causa intrinseca
 mg. a. 2. de causis causa formalis.

ARTICULVS Z. D. S. DE CAUSALITATE CAUSA FOR- MALIS

An causalitas sit
 distincta ab an-
 tiq. fore.

Conclio gratia, certum est causalem esse
 aliquid ex parte materiae distinctum ab antike
 solat, ratio 1. q. 2. est ratio separabilis a
 fore in anima rationali, de solo separata

godt mortare holo, ac possat actian in quali
 bet sua subtilitate per poan dei abstin
 sagarant, nam goti extramada y sarua.
 ni, simul de facto quantitas y sarua.
 ni mysterio Eucharistiae e n. adan
 ras, atqz ita conservata sua n. hret
 caeliam, nihil n. in tolerat. qd causa,
 parata caelitas a sua.

Conclusio sta, caelitas sua e unio
 ni coi, siue in solo, ut videtur a aguo suo.
 s. 16. s. 6. Ruum: mend. murli. Complutan.
 sas, s. fortiam, at alios. probat gotis, il.
 lud e caelitas in actu suo cuiuscuqz
 caa, quo posito caa infallibiliter estun caat
 licet vel per impossibile, vel per possibi
 le alia oia per cogitacem remoueant. Sita
 posita in soaa, siue unio na in soatiua
 a ma sudantata, inter soam, at maam
 licet oia alia cogitacem ab ea, caat estun
 siue compositum in suo ea essentiali. ut e
 grio n. per cogitacem tollat dicta ras inter
 naam, at soam, licet oia alia gonant pra.
 santia, ut ma a, sua, dispositas in distia
 localis, et qsi penetratiua graetia utriqz
 partu essentiali, nonum hi gonit compositu, gsa.

Nota caa.
 liam sua
 e uniam
 ni coi, siue
 ni soam.

344. ut nec ipsa compositum ex garta sua caa-
 tum, qd nec est. probat scd per induc-
 tionem a suar loco est. causalitas sua
 vel e ipsis sua, vel ma, vel passio, vel
 unio, aliud dici n garta, atq priora his
 n sunt, qd nactio arit unio. probat aut su-
 latim, n e ipsis sua, vel ma, qd causalitas
 garta ab his utriusq separari, ut gtingit,
 qd compositum destruit. humanum n acti-
 am e passio, qd haec e causalitas prop-
 ria ma.

ARTICULVS 3TIVS QVINTVS

de unio

Nota huius in hoc articulo sicam primo qd nota unionis
 arti quinq. illigat. scd an daf unio. Tertio qd sil illi
 sionam. obum. Quarto. qd caa efficiens. Quinti an
 didinguat realitat a sua et materia.

Nota vari. **Conclio** pria, noten hoc unionis uariet
 ut unionis signi ficat, nam grio signi ficat quamuis
 acca dionas. Sumit grio giuncti em, sic amor amicitia dicitur, unio
 pro coniunc- morum, et giunctio lapidum etc. dicitur unio, qd
 hionas, sic amor amicitia. az illis sil una domy. scd sumit grio danditah
 hion dicitur.

sic tunc dicitur d. s. s. i. q. in creaturis sunt ^{34^o} ^{sto sumit}
 disposita dicitur in Deo ^{est} unita, hoc est, ^{pro idendi} ^{lata.}
 actiones, q. in creaturis sunt, realitas dis-
 tincta in Deo sunt idem. Tertio unio. Tertio sumit
 pro actione unitiva, siue unita, qua
 salte: unio ^{producit}. Quarto pro immediato
 termino actionis unitivae, hoc est, pro ipso
 modo univ. vel inhaerentia permanenti
 in facto ^{est}, inter maan et soam. Quin-
 to pro relata ^{prosecuta} univ. uniti ad uni-
 tum, loquuntur a. hic de unia quarto
 modo accepta, q. est compositio, et naq
 duarum rerum, ex q. compositum fit
 unum.

Conclio sta, nectio inter maan, et
 soam debet inter venire unio aliqua dis-
 tincta, vel indistincta ab extremis, ^{est} ^{est}
 quobas. q. alias rdo dicitur in gote, q.
 motu corpora humano ug. mouerat ipse
 quoq. aia, et ut Colong in suis thesibz
 recte loqit, si inter corpz, et aiam hois
 d. est alia unio, quam indistincta localis, vel
 q. aq. equiter sibi insidentam unio-
 um sacum asportat, q. aia agit nectio
 nectio est gressus corpori, nectio cum spualis

Nota inter
 maan, et soam
 debet unio
 aliqua inter
 venire, dis-
 tincta, h. m.
 si dicitur ab
 extremis.

376. sit, ab agente corporeo de quo mihi, gessa
 moueri, aut impelli possat, aut ferret itaq;
 corpus equitatis valida sit ante hospitem
 sui ianuam, siari si possat, ut si qd hinc
 equis sedeo quis discederet, hic Triburgi
 anima subiret, corpus u. illic in Alsa
 hiam equitaret.

Conclio tertia, unio, per quam s^oa unij
 per quam s^oa cum ma^a, factus compositum cum illo, e
 unij cum ma^a estitas ab utriusq; extremis, hoc e. tam a
 ab utriusq; ex ma^a, quam s^oa realiter modaliter distinc.
 tamis, h^oc e. ita suar. loco cili. supra, tom. 1. mel:
 tam a ma^a,
 quam s^oa, et prae s^oa tom. 1. m. 2. partem 3. Thom.
 realiter mo.
 distinc.
 tam.

n. 23. et d. 18. c. 3. Mand. d. 5. s. 1. sq.
 Ruv. Murt. 3° Coniub. 1. physicoru c. 9. q. 3.
 a. 2. et q. existimantur inductis a generan-
 ta, siue caa effectrici accidantibus, quibus
 ma^a ad recipiendam s^oa subdualen
 id ea reddidit, u. regi aliq^o medium, quo
 ma^a, et s^oa inter se g^oilicet Cae^o
 s^oo quo uo. in linea, iuxta hos d^o p^ounc-
 tum, giungens in unum duas lineae me,
 distatas sed suopta nigario, ac g^o sa imadiale
 ynaeti, sed probet g^olio p^oid, illa e. realiter

distincta à sua, at sua entitas, qua servante
 gota sua et sua divinitate existere, sed ga,
 reunte unie, gota sua, et sua existere,
 nam moriente hola, garit unio remanet,
 liby sua et aia reali, nisi absurdi
 qd dicere valid aiam, qd distat sexies.
 hi, imò aliquot millionibz milliariorum
 à corpore, retinere uniam, unitatis ma,
 nara suo corpore, ug. aiam s. petri, qd
 in superiore caelo empyreo habere uni,
 onam cum suo corpore, qd è partotum
 orbem, et mille saligaria sparsum. Sto
 probat gellio, si unio nihil est realiter
 distinctum à sua, et sua, ceteris ipsa
 entitas, sua et sua, se ref tandem ma,
 nara unias, quãdiu servant idenditatos
 nam et sua qd sine dubio tandem
 manent partes unitae, quãdiu partium
 unio manet qd atq hoc è absurdum. p. s.
 qd si manerant unitae tandem, quãdiu
 servant suas entitates, se ref è unitas
 quã sunt divise, ut gtingit in, morte hoi
 adiepi è unitas, quã unitae n sunt, nam
 et h divise servant suas entitates, qd
 setum ad versarios, servarent etiam unionem.

Respondent aduersarij ad hoc, ut sua unia
 mae, ragni mihman, et penetratiuam, ubi
 usq; parti existiam, q' pot' fieri, ut deo
 iubente, uel etiam permittente aia ad
 nalis intima suum corpus penetret, et in
 nullo modo uniaf corpori, aut hoiam geditu
 et, ergo q' antitatem ma' et fo' q' p'
 presentiam localem, alia ni sugerent.
 tas ragnif. probaf turtio, si unio n' ad
 q' reale, distinctum a partib; essentialib;
 compositi, ac sufficeret in praesentia locali
 ad hoc ut aia illiq' unita corpori, tum
 nulla e' ratio, cur aia separaf a corpore
 in morte hois, ob malam corporis dispo,
 sionem, q' existia et praesentia aia, n' de
 pendent ab ullis naturalib; dispositib;, cum
 sit immortalis, et possit in quouis loco
 illasa existere per se loquendo, nihil n' e'
 aia, q' illi sit naturalit' inuicem, q' d'
 dicendum e' eam h'c unionem, q' degen.
 beat a certis corporis dispositib;, q' si
 absint, et unio q' corruptibilis e', hoc
 rumpi debeat, et sic a corpore aia dis
 ceat. Quarto argument. Quasq; loci
 citato, sic uideq; impossibile ut duo q' distinctio

De eadem re uerè annunciari, nisi si almu, 349.
tatio aliqua, siue intra, siue extra, illam
rem, siue uel in ipsa, uel extra ipsam
rem, de qua annunciari duo ^gdiictoria
entitas distincta ab illa, et ad denotandam
extra producatur, uel destruat. ^gdiictoria
è impossibile, ut eadem uel sua iam è
unita, què nimirum homo mortuus è, abian
unita, què scilicet è mortuus, et de aqary
excitatur à Christo dicatur, cui aliqua in
termina, aqary gta ad denotandam entitas
inter manum et suam producatur, quamuis
appellatur uniam, et firmatur abis, ex his
de muro eodem n possunt duo ^gdiictoria
uerè annunciari, uel ^gdiictoria sil alby, et n
alby, et à iterum alby, nisi si alia in muro
mutatè aliqua destructiua, albedinis l.
eiusdem productiua, sic res eadem in
cognita dicitur, et uerè cognita, et g sita sci,
licet noua cognita extrinsecus, saltem idem
quasuis res facta inductiua ostendi gote
Sices cum Lessio l. n. de sumobono Obiactio.
c. 3. eadem res uel. Idem corpus fieri, et
uerè dici gote corruptibile, et incorrupti-
bile, sine mutatè illa facta intra, uel extra

350. illud corpus, atque corruptibile, esse, et non esse
 corruptibile sunt contradictoria, quod nulla facti
 mutatio de eadem re dici possunt contradictoria.
 probatur quia corpus aliquod sine subiecto corruptibile,
 la quidem sine ulla mutatione dici potest
 incorruptibile, si nimirum Sag tunc uellet
 continuata suum gersum, quod si uellet sine
 ulla mutatione, etc. Quod si idem corpus esset cor-
 ruptibile in se, sicut est id, quod dicitur ex
 materia atque sua amissibili quod esset corruptibile

Sua dicitur. extrinsecus. Nam in sua dicitur tunc uellet ali-
 que, inquit, dicere extrinsecus corruptibile, si degen-
 deret a cursu diuino non continuando, et contrario uero
 si degen-
 deret a cursu diuino, non continuando, hoc est quam Sag sta-
 in corruptibile tuisset semper durare, atque in proposito cor-
 ruptibile extrinsecus degen-
 deret a cursu diuino, quod esset in-
 corruptibile, et extrinsecus, quod sequitur non esset corrup-
 tibile extrinsecus. Quod aduersarij alij primo quod
 alij in unia sua cum materia interuenire nu-
 quam, namque localem, quod sequitur productionem
 noue presentiae. Sed alij dicunt interueni-
 re mutationem tangere. Tertio negant alij de
 base mutationem interuenire, sed satis esse uolunt
 Dei uolentis suam modo unitam, modo diuisam

351.
Prævia L.
calis h. sub.
sicut ad unio.
nem

ad a ma. Sed q̄. gratiam Resiam a, q̄. gra
sia localis ad unum h. sufficiat, alias si
milla aia in maam aliquam involarent
sicut nunq̄. milla vel plures diaboli in eum,
tam horum tum subum naturaliter unitat mil,
la suis, si itam aia post mortem accederet
ad corpus suum, posset ut propterea resurget
ra homo, q̄. multa absurda se cum trahit.
Contra istam resiam e, q̄. mutatio temporis
videt manifeste ingreditur se se hie, ut
res sit unita vel h. unita, sicut murg. q̄.
hodie h. e. unita albedini existit u. g. in
Andis, adeoq̄. per istam alb. h. e. nays
per mille annorum spatium unita per so.
lum temporis transiitum, sed ego e, ut so
nal aliqua alia reali productiva atq̄. uni
tina albedinis cum subo. Tertia h. suffici
nda Dei voluntas desiderans partem a
unitas, q̄. ma. et gra. dnt ac sunt intrin
unita atq̄. per uolunt. Dei, cum sit aeterna
eaa h. q̄. a. foalitar uel ab ea denotari
poterant intrin. unita, sicut ab igne ma.
ligni nunq̄. dicat ignita. Porro etiam quæ
tum saluum e. ipsas dispositas in subo. a. fo.
aliam nam unionis, siua ipsam uniam, q̄. unio

302.
 Nota uniam ^{302.} qd assiala composito, suo dispositiones sunt
 assiala composito, sunt n. accia tm illis qd
 le composito.
 dispositio n sunt unio. probat. quarti gkto
 in opposita sua segrat. hoiem ita produci
 ut tm nulla simple entitas illius produca
 rat, nam nec ma nec sola, nagi unio, qe
 indistincta ab illis e sita aduersarios pro
 duceret, atq. idie ingeribile, at mcre
 dibila, qe n. credat Friburgum Brisgona
 ac de nouo extractam urbem arte tanu
 rabili, ut nulla single aig urbis entitas
 de nouo facta sit. Deniq. et nro sil ali
 qua sola subtilis intima presens ma, si
 alia sola subtilis spoliata inter imperfecta
 disposita, illam tm nec insere nec unitan
 ee mala statuat, quoposito impossibile prohe
 to udr, ut illa in ci pial insere, siue realiter
 uniri, nisi aliq. in ipsa mutet ac producat.
 par quo unitur.

Nota uniam
 subiecto so.
 lum ea in
 ma. termi
 nature qd.
 an in sola.
Conclio quarta unio ista e subiectu
 sola ma, ad haerentia u. sine terminatiue, et
 am in sua. eo fare modo, quo indiuisibila
 copulans ptes quantitatis, et ad haerentibus
 giuntis, n inhaerere, nagi dicitur ea guta
 uaris ad haerere et inhaerere, nam si una
 tera huiusmodi pars integrans uo. magis ad haerere subito
 inhaerentem.

in haerere, rāo gētionis ē gētia, qā mā
 tāle iuxta aliquos n̄ gōtū in haerere spūali
 de quo infra, sed unio ē māalis, gō n̄
 gōtū in haerere in di sōā subitāli, com
 aliq̄ sint gēuales, ut aīa rāonale. Sōto
 ibi ē unio, ubi illig ē productig, sed
 unionis productio ē subitū in māā, gō sola unionis
 etiam unio. Tertio si n̄ rācipere in māā ^{productionem} subitū ē
 sola, uel in sōā, uel in composito rācipere in māā.
 neutrum gōtū dicit, gō rācipit in sola māā
 g. āns quōdā primam partem, si unio ēēt in
 sōā ug. in aīa rāonale, bene homo n̄ possēt
 uniam producere, g. āns nec hōiem g. āns
 rāre, qā homo tanq̄ māāle āgens, in
 spūali per se nihil producere gōtū ē,
 si a. in sōā ēēt rāonale, g. āns ēēt
 gēualis, gō indivisibitig, gō ab hōie g. āns
 dicit ē gōssēt, itam quōtias noua pars
 nutrimenti ād generare, totalis, noue unio
 sērat, et altera totaliter pariet, gō
 homo se gēissime nascere, et toties mo,
 rare ē q̄ sūt absurda. g. āns etiam quōd
 sōam partem, si ēēt in toto composito
 asset etiam in aīa, q̄ iam rāsubitū ē,
 itam ēēt etiam in seipsa tanq̄ in se, gō ē sōā.

Nota hōian
 tanq̄ āns
 māāle in
 spūali per
 se nihil
 producere
 posse.

Conclio quinta, in comparato d' una

In comparato in unio, sive in sua nisi calicem calicem
d' una tantum unio, sive in aali q'one et quid am solent etiam

aggallare uetig uniam, ad hunc quadio h' erit
rabo e, q' unio ex assiali q' capto suo con;
ne dit duo, q' licet altera unio tollat, atq;
una tm relinquat, sive a parte sola, sive
mae, hunc partes sufficientes erunt quae
sto sufficiat in mystario in carnis unica
unio ad giungendam humanica uerbo di.

uino, q' etiam in alijs compositis sufficiat.
Q' ad diuinitatem suam, nam uniam hyp;
gostaticam h' posse duplicari, eo q' uerbu
diuinum sil incapax est in se recipi
endi, eo igitur, q' essentialiter, e' inmutabili
et nullo mo se nouo per se habile, q' q' d' d'
u. sola creatura, mutabilis per se habiles

sil incapax est ex sua sua ad uniam tanq' uerbu
sua suam sunt ordinata. Q' q' ad
illo mystario, saltem habet hoc, q' u.
rum compositum se possit, licet unia
tm unio intus ueniat, q' nos in conclu
sione assaring.

Obia d' d' Dices q' d' gelica testiam, ma e

Nota d' spa.
nam uacua
in alijs com.
gostaticam h'
in carnis
di, nam un.
io h' uerbu
tica in parte
duplicari,
eo q' uer.
tum diuinum
sil incapax
est nudi in
se recipian.
di.

gob.
6. p.
intar
ja so
Dico
ad sp
nadi
t. e
je hic
zup
Dico
partes
d. un
uic
sg m
unio
e ab
igsi
laru
esta
Dico
al d
prob
li hab
ym
van

poa, et sua e acty proportionaly teste 355.
2. Met. Tomo. 16. qd seipsis sine alio mo
interveniente possunt uniri, unumq; se
sa facere.

Dices sdo, uel talis unio est materialis
uel spualis in composito eg. humany, n
materialis, qe n potest modificare animam
q e spualis, n etiam dici spualis potest,
qe sic n possit educi ex sua materia, qd
regis a creatura, sicut.

Obiactio
secunda.

Dices tertio ista unio n potest unire
partes, nisi etiam ipsa illis uniat, si
a. uniy, uel per seipsam, uel per aliam
uniam uniy, n per aliam, na deq; process.
sq in infinitum, n per se ipsam, qa si
unio potest uniri per seipsam partib;,
n etiam partes possunt uniri inter se
ipsis sine alio modo, praesertim cum una il-
larum sit essentialiter perfectibilis, et altera
essentialiter perfectiva.

Obiactio
tertia.

Dices quarto unio idandificat cum materia
et sua, qd in e distincta entitas ab ipsis.
probat; aut, ois mod; idandificat, quoad ex-
tensitatem suam cum modificato, sed unio e mo-
d; materia et sua sunt modificata, qd unio
idandificabil; cum illis.

Obiactio
quarta.

386.
Obiectio
quinta.

Responsio
prima.

Dices quinto, haec sua assensu unum tantum
distinctam entem ab extrinsecis e noua entem
incognita, qd n e admittenda. R ad
primum negando ens, distinguo C. scilicet sine alio
medio realiter distincte distincto unum, qd
sine alio medio modaliter distincto R. uo
lud qd Aristes maam et soam n per aliam ma
am et soam unum, n a. negat per aliam ma
am unum. R ad secundum inuenit in maalem

Secunda.

in composito physico, atq; in ipso quoq; hodie, si
qd ab agente maali. hodie scilicet per actum
maalem producit, qd u. obijit m. maali n
potest modificare rem spualem S. trahit n.
subie transpal.

Tercia.

Dices, in quocunq; e m. subie, illud modo
sicut subie, sed unio e in sua hodie subie
qa ois modus e in ra, quam modaliter qd obian
unio modaliter subie rem spualem, siue ani
mam rationalam. R negando m. et n. m. S. pro
baem ois modus trahit n. n. trahit n. eto.

Quarta.

R ad tertium, uniam partib; unum p se ipsam,
habet a. in hoc proprio, ut illorum inexistit,
quoniam illi qd in haeria n sil alia modalis entitas sey
gnetas modum.

sil in suis subiectib; l. accid entib; n modis
lib; rdo e, qa unio e realiter nexus duorum
ideo nec potest gigni, nisi duob; alijs gnetis, atq;
unitis, maad u. licet realiter gnetis et soa assen
siter actib; n includunt hie realiter uniam ac

actualen, alioquin nunquam possunt illa carere, scilicet de
 unice, quod in se magis, nisi a suis ad se imperfecta entia
 ut sine re modificata non possint nec supernaturali quod
 existere, scilicet non possunt altari in actu com-
 iungi, quod a rebus in sua essentia guardant, id est
 habent, nec aliud per se super additum accipiunt, sed
 ut a natura, quae essentialiter non accipiunt semper ad
 iungi quocumque actu iunguntur, per aliquid super
 additum iungi debent. Et ad quartum in nigra
 loquendo negant, ac probant si distinguunt, uti modo
 cum re modificata identificari, positum est. Ne-
 caturus est. quod a suis in se identificari cum re
 modificata, scilicet in modo non esse realiter dic-
 tum si distinguunt a re modificata, non a quod si illi
 oio idem. Et ad quintum, est, si nova
 haec sententia, est in subnixta, et auctori tunc gravi-
 terorum doctissimorum, et firmissimis rationibus
 fundata, ita mysticis fidei in carnalibus gra-
 verim declarandis in primis apta, in quibus sententia
 negans motus unionis in maxime difficultes se-
 se immergit, namque sese facile extrahit, esse,
 vana unam naturam naturam cum verbo divino in
 una persona nihil aliud esse, quam indivisibilem
 naturam naturam cum verbo, nam si ita est, scilicet, ut
 docti quodam argumentum non minus patrem et filium
 spiritum in carnalibus esse, quam filium dei, quod est
 haereticum, probat scilicet, id est si filium in carnalibus,
 quae natura naturae est in divisa a persona filii, siue

354.
 Nota modos
 ad ad se in
 perfecta an-
 tri, ut sine
 re modifica-
 ta non possint
 nec super addi-
 tibus quod
 existere et
 essentialiter
 non possunt
 altari in ac-
 tu iungi.
 Quarta.

quinta.

quæ non habet diuisionem à persona uerbi sed huma-
 na natura est indiuisa, hoc est non habet diuisionem
 à patre et spiritu s. atque à uerbo, et
 quod aqua pater et spiritus sanctus sunt in car-
 nati, atque est filius. probat m. diuisio
 natura humana, est propria personali-
 tas, aut si hæc non moriatur, alia, scilicet
 humana natura non habet propriam perso-
 nalitatem, ergo non habet diuisionem à pa-
 tre, et spiritu sancto, ergo est indiuisa et
 ergo una hypoteticè cum patre, et spiritu s.

Obiectio.

Dices, diuisionem fieri tam propriam, quam
 aliam personalem, et nam humanam fieri
 aliam personalem filij, ita quæ sufficiens
 à patre, et spiritu s. diuisam esse, sed quæ si
 per quamvis personalem sicut diuisio non
 habet à persona, sed non cum persona
 filij unitate, sed diuisam esse, quod est in
 genitum. p. s. si nam humanam habet persona-
 lem, patris, aut spiritus s. per illam utique
 in sua aduersariorum diuisa à persona
 filij, sed est aduersaria sua nam humanam
 habet personalem patris et spiritus s. p.
 m. id est si nam humanam iuncta aduersariis
 hæc personalem filij, quæ caret propria
 quæ diuisa à persona filij, sed aliam

libet propriam, qua discedat a personalitate
 patris et spūs s. qd ays illas habet.
 sed haec et plura alia Theologica
 ayum. Theologia committung, ad illud.
 qd obijcit unicus antiquus incognitus
 fuisse alio, qd propterea rejicienda
 N. C. ita na ois ingenij vis. uigori exor.
 cuit, et nihil nisi uetusta protrudare
 queant, ingenia huius aetatis, ita ac
 illa tam facunda olim cogitau, tantum
 nro aeu uerilem intalarunt, quorsum
 tot noui, ut recta quidam com entarij
 tot Dissertatōes, tot Diurnae, ac roturrae,
 lucubratiōes, si nihil ueteribz addere
 nihil magis declarare spes subit.

Conclio sexta, qd n̄ a qd efficiens
 unionis, sed ead efficiens a extria, ac de sub.
 thali qd m unia ras imprimis uis ma.
 nifesta qd si aia uq. rāb nalis ad.
 sincerat uniam, sepi progreia uirtute uni.
 rat, abryz agentis extria gessu, say,
 ref. neqz generantem gessere, qd
 quo neqz eadē sūre generatū subit.
 tis hōis. probat ultima seyle q neqz ed
 maam neqz soam, neqz ad, hanc unia
 producant an gessit illan a ead generatū

Nota soam
 n̄ a ead
 efficiens
 unionis, sed
 extria.

360. *substantialis hinc. p[ro]br ultra secula. quae negat ad materiam
negat ad formam uel uniam producendam
p[er]curreret q[uo]d negat ead[em] est generalis
substantialis.*

ARTICULVS QVARTVS. DE effectibus causae formalis

*Nota sup[er] hanc duplex est causa formalis, positivus,
licetam causa ac primarius, et negativus, sive sitatus
formalis effectus
tem, positivus, sive ubi est, q[uo]d positivus, sive, quis ne
uum, ac pri
manum, et
negativus, sive
sive sitatus*

Conclio *positiva, est positivus, ac pri
marius e compositum, ita co[n]s. probat
Nota est hanc
positivum, q[uo]d pars, est positivus causa formalis
de compositum, e, q[uo]d positivum aliquid esse a sua ac
tum.*

*positivum, sed compositum positivum esse ac
Causa physica, sive a sua q[uo]d. M. e manente, q[uo]d
positivum sive
tinguitur a hoc causa realis physica positivum
negativum, distinguuntur a negativum, q[uo]d positivum
id est q[uo]d positivum aliquid esse reale effectus, id est
tunc in se
aliquid esse re
aliquid esse re
sive in his sive in causa intrinsecis, probat etiam in con
sive extrinsecum accipit per in se a se sive unum*

iprius nat. sua certum. At hoc dicitur 362.

aliquo regale qd.

Conclusio sta. scilicet compositum, Nota gra.
causa solalis nullum habet effectum positivum tunc causam
si non habet, tunc est vel materia. vel unio solalis aut.

vel subdita, nihil horum dicitur potest esse sumpositi.
si materia, quia sola non fluidum in materia unum.

hac n. dicitur in suo esse indignum a sola, qua
est possit abesse de sola. Dices materia obiectio.

in nihilum abiret, nisi sola est, quia materia
dependet et quoad esse a sola. R. esto Responsio.

ans. d. c. dependet tanquam a causa rea,
licet in substantia non tanquam a generatione.

nequa n. c.
Dices materia non quoad quoad esse, sed inesse obiectio.

hoc est materia in substantia a sola dependet,
sive, sed quia materia in substantia vel sumit

ad aptitudinem quoad via. quia includit, quod dicitur
etiam pro unione ac sola et sic erit

idem, quod compositum, neque realiter
dicitur non ut ab ipso, vel sumit materia in tota

ta solaliter, et in ad aptitudinem, pro ipsa seile.
unio, utrum unio nec est in genere

causa solalis esse sola, cum hac unione
non in substantia, nec in genere causa affirmativa

Sapientia a sua, et licet Sapientia sic unio a sua,
nihil ad rem presentem faceret, cum qua
rany de actu locali, et de actu caelestis
cientis, tandem sua n. e. caelestis
subsistit, nam ex coi. de caelestis
ciens, et qsi amans, raspu subsistit
sicut naa Anglica, et ala rano neli

Obiectio. Dices, illa e. actus caelestis, cui sua
tribuit ea, sed sua tribuit magis aliq
e, nra suam ipsam al. entem, q. m. h.
e. actus caelestis. R. gressa m.

Responsio. d. m. tribuit magis seorsim extra com.
sua tribuit ponitur existenti R. ni com. positu exist.
e. naa, m. compositu. C. t. t. et actualitas componenti compositu
seorsim, et sic e. siue ad e. compositu. C. di.
sua compositu. uersum ab e. compositu. R.

Nota etiam Conclio tertia, actus localis negatiuus
solum n. e. expulsio, siue dicitio praexistens
caelestis, et se expulsi sua. probat q. actus negatiuus, caelestis
onem, seu localis e. q. latens reale posituum e.
Sententia praexistens, et h. se q. ad actualen insuam sua
hi formae. sed dicitio, siue cessatio, sua praexistens
istatibus n. e. ens reale, et se q. ad sua
actualen insuam q.
Conclio quarta, actus negatiuus n. e.

primarij est, tab 2, qd est primarij ^{369.}
 quem caa intendit primario, atq caa ^{Nota est.}
 hie n intendit primario corruptionem sive ^{factum re-}
 expulsiem sive. qd expulsio. s. minor ^{causam n}
 ois caa primario tendit per suam caa ^{in prima,}
 licet ad hoc ut sit illij est, et qm ^{num est.}
 n hie potibiles, sed actualiter extrani-
 hilum existens, atq caa totalis n potest
 tandem ad veram actualiter existiam ^{Nota cessat.}
 cessare sive, cum a. causam n sit ^{tionem n}
 ars, q sequit necq verie existere poterit ^{causae.}
 intendit itaq primario rei productiam ^{rum. q sequit}
 naa, sicut u. destructi em alterij, quicq ^{nec uenti}
 ga si n ma sulphuris remanente sibi ^{posse.}
 gisset suam formam ignis ug. n introducere,
 re, ita, ut in suis functionibz et actio-
 nibz n impediret n laboraret ignis
 ut expelleret formam sulphuris vel ligni. ^{Nota nam}
 qd u. naa n sunt duas formas totales ^{n sarradus}
 in una ma eie, illa ignis consequat. ^{duas totales}
 la destructi em sive ligni na a b hac ^{n uno sibi}
 impedit.

Conclio quinta, exclusio sop' gray
 existens n e' simpl' est necq caa

solis, ita, ut vel nactus simplex gurgul
 fovea, q. introductis, vel ab hac tm cauti
 queat. probat pnia pars, q. d. q.
 possit in ma ligni ut. q. servare
 foveam ligni atq. insuper ino ucareto,
 an ignis in foveam, aet q. illa ca
 solis sine expulsa fovea praexisten
 tis. Ita pars etiam ostendit, nam
 pot. expelli fovea praexistens sine in
 troductione noua fovea, q. tum expulsio
 fovea praexistens a fovea, hoc
 g. hinc arat, si d. q. annihilaret foveam
 ligni, magis aliam ab agente produ
 ce germitteret.

Obiectio. **Dices**, atq. cuius unq. ca. debet
 n. ca. potior sua ca., sed dicitur
 fovea n. e. potior, sed prior. p. n.
 dicitur fovea praexistens praerogati
 garum dispositionis ad noua foveam
 introductionem, nisi n. ma spoliata ill
 fovea praexistente superinduci aliam
Responsio. pot. q. g. cesso ante q. m. eig. p.
 probat aut, si n., praerogatur expulsio
 fovea ad introductionem noua vel tempore

uel nāa p̄rig regreret. n̄ tempore. q̄a
 alias nāa tempore aliquo p̄colit. ut
 si sōa substat. n̄ nāa q̄a sōa det.
 hō. siue expulsio n̄ ē cōa. siue rō
 sōa substat. q̄d a. s̄ nāa p̄rig.
 altaro Sabat. uel cōa. uel rō. cuius s̄
 altorum. nec p̄tē ēa d̄ponio ē
 sōam subsequen. q̄a q̄d n̄ existit. n̄
 p̄tē d̄ponere. atq̄. S̄cribō sōa p̄a
 cōa ante ad uentum sōa n̄ existit
 tum q̄a existit. q̄am q̄am. et ne.
 gati uam p̄uam accigit ā sua cōa. n̄
 mirum ā sōa. tum q̄a nāa alia care.
 ret. uel instanti uel parte aliqua
 temporis sōa substat. hanc d̄a cōa
 intinēciā ad honorem p̄stantis Ch̄n
 ac dolorosa uirginis d̄ista surto.

QVAESTIO OCTA. #
DE
causa efficiente #